

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2016. március 20.
Virágvasárnap

Két asszony virraszt

A reneszánsz kor egyik leghíresebb olasz festője, Fra Angelico egy freskója a getszemáni jelenetet ábrázolja. Az utolsó vacsorát követően Jézus imádkozik az Atyához, a közelében az apostolok alszanak, kissé távolabb, a kép előterében, egy házban két női alak ül.

Egyikük összetett kézzel imádkozik és nyitott szemekkel Jézus felé tekint, a másikuk egy könyvbe mélyedve olvas. Lázár testvérei űk, Márta az imádkozó Jézus felé néz, Mária pedig olvas.

Azért érdekes és sokatmondó ez a művészi elképzelés és ábrázolás, mert miközben az apostolokat elnyomja az álom, csukott szemmel, fejüket támasztva alszanak és az Úr kifejezett kérésére sem tudnak ébren maradni és imádkozni, a két asszony virraszt és imádkozik, mintegy lélekben együtt van a szenvedésére készülő Jézussal. Az evangélisták pontosan lejegyzik, hogy az utolsó vacsora után Jézus kiment az apostolokkal az Olajfák hegyére és ott imádkozva készült szenvedésére és halálára, de arról nincs szó, hogy ezzel egyidőben Márta és Mária az Úrral együtt virrasztanak betániai otthonuk-

ban. Ma, virágvasárnap, amikor az Úr szenvedésének kezdetére emlékezünk, e kedves jelenet arra hív minket, hogy mi is legyünk együtt lélekben Jézussal szenvedésének napjaiban.

Ma az Úr jeruzsálemi bevonulására emlékezünk, amely eseménnyel kezdetét veszi Jézus szenvedése és kereszútja. Nem dicsőséges királyként vonult be a városba, pedig sokan azt várták tőle, hanem békét hozó szolgaként, Isten szolgájaként. Tudta, hogy a most megkezdett úton nem fordulhat meg, mert akkor nem teljesítené a mennyei Atya akaratát.

Megváltott emberek

Jézus tudatosan vállalja a szenvedést és az önfeláldozást, mert az Atya ezt az áldozatot kívánja tőle az emberekkel való végső és teljes kiengesztelődés érdekében. Nekem is indulnom kell nyomában a kereszúton, mert meghív, hogy én is hordozzam életem kereszjtét. Az Úr meghív, hogy részesedjek szenvedésében, mert részesíteni akar engem a feltámadás örömeiben is.

Idén, az Irgalmasság Évében érdemes odafigyelnünk arra, hogy Jézus áldozata szerezte meg számunkra a megbocsátást. Az Úr szenvedése és kereszthalála megváltást hozott az egész emberiség számára. A megváltás azt jelenti, hogy Isten többé már nem mint bűnös emberekre tekint ránk, akik büntetést érdemlünk, hanem mint megváltott emberekre, Isten megmutatja felénk irgalmas arcát. Az isteni irgalom, a megbocsátás, a kegyelem kiárad felénk. Az Atya azért küldte el közénk Fiát és ő azért áldozta fel magát, hogy Isten irgalommal tekinthessen ránk.

A másik oldalról, azaz a bűnös ember felől közelítve így mondhatjuk: Jézus azért áldozta fel magát a kereszten, hogy mi, emberek másként tekintsünk Istenre, úgy tekintsünk rá, mint megbocsátó Atyánkra. Úgy tekintsünk Istenre, mint aki a legvégsőig elmegy annak érdekében, hogy megmutassa irántunk való szeretetét. Ne félelemmel és rettegéssel gondolkunk rá, hanem a kibékülés vágya, a gyógyulás vágya, a lelki felemelkedés vágya, a gyógyulás vágya vezessen minket hozzá. Isten irgalmas és egyedül ő üdvözíthet minket.

A keresz helye életünkben

Mindenható és irgalmas Istenünk! Hisszük, hogy a világban mindennek értelme van, még akkor is, ha akaratodat, rendelésedet, szándékaidat emberi értelmünk nem képes azonnal megérteni.

Krisztus Urunk kereszthalálának is volt értelme, hiszen a megváltást, az üdvösséget és a vele való kiengesztelődést szerezte meg minden ember számára. Meghajlunk a keresz előtt, meghajlunk a keresz titka, a megváltás titka előtt. Meghajlunk az engedelmség titka előtt, amelyet Fiad, Jézus Krisztus tanúsított. Meghajlunk a végsőig elmenő, önfeláldozó szeretet titka előtt. Segíts minket, hogy felfedezzük a keresz helyét életünkben!

Virágvasárnap

Iz 50,4-7
Fil 2,6-11
Lk 22,14-23,56

Nagyhétfő

Iz 42,1-7
Jn 12,1-11

Nagykedd

Iz 49,1-6
Jn 13,21-33.36-38

Nagyszerda

Iz 50,4-9a
Mt 26,14-25

Nagycsütörtök

Iz 12,1-8.11-14
1Kor 11,23-26
Jn 13,1-15

Nagy péntek

Iz 52,13-53,12
Zsid 4,14-16; 5,7-9
Jn 18,1-19,42

Nagyszombat

Ter 1,1-2,2
Kiv 14,15-15,1
Róm 6,3-11
Lk 24,1-12

Húsvétvasárnap

ApCsel 10,34a.37-43
Kol 3,1-4
Jn 20,1-9